

Rirck: Jeg havde ikke ønsket at tage Ordet oftere i denne Sag, da det forekommer mig, at det maa staae klart for Enhver, at det i Lovforslaget tilføjede Maal aldeles ikke opnaaes, ligesaa lidt som de to af mig fremstillede Blemmed, som ere af Bigtighed for Publikum; men jeg tager Ordet for at imødegaae den sidste ærede Taler, naar han troer, at jeg ikke ærlig har meent, at det radikalste Middel var at staae alle Hunde ihjel, for det Tilfælde, at der var virkelig Fare tilfede for Publikum, nemlig ved Udbredelsen af Hundegalskab, hvorom vi have hørt saa megen Tale og seet saa Meget paa Prent, og som maaffee til Syvende og Sidst reducerer sig til Spørgelser ved høilys Dag; thi saadanne Tilfælde have vi vist ofte haft baade med Hunde og Katte. Gale Katte ere der ogsaa. En æret Rigsbudsmand meente, at gale Katte ikke eksisterede. Jeg har i mit Liv haft det Tilfælde, at jeg har stuet to complet gale Katte. Altsaa Blemmedet opnaaes ikke uden ved at dræbe dem allesammen; dette vilde jo vistnok være altfor barbarisk; men, naar man skal træffe en Foranstaltning til Sikkerhed for Publikum, mener jeg, der er ikke Andet for end aldeles at udrykke disse Dyr. Det lader virkeligt til, at man har Saadant til Hensigt ved de Udsdringsforslag, som her ere stillede, navnlig det første, hvorefter det skal staae Enhver frit for at staae Hundene ihjel, naar og hvor han møder dem, naar de ikke ere forsynede med Mundkurve. — Der kan vistnok være stort Spørgsmaal om Motiverne til den i Udkastet foreslaaede Foranstaltning; idetmindste stiller det sig for mig saaledes, at Motiverne i Lovudkastet ikke tyde hen paa det Blemmed, der siges tilføjtet, nemlig at indskrænke Hundenes Antal i Kjøbenhavn. Jeg troer, at, naar man rigtigt læser mellem Linjerne, vil man see, at Hensigten er at søge en Tilvært i Indtægterne for Politiekassen. Naar dette stod blankt og klart udtalt, skulde jeg stemme for Lovudkastet, forudsat at jeg var overbevist om, at der var et altfor stort Hundehold, hvilket jeg ingenlunde er overbevist om, og som jeg ved Sagens første Behandling tillod mig at sige, at jeg ikke kunde antage, da der

var neppe een Hund paa hver 26 Individer. Dersom man paa den nævnte Maade vilde skaffe Politiekassen en Tilvært, troer jeg ogsaa, at det var rettest aabent at sige det ved Finanslovens Forelæggelse; thi jeg troer da ikke, at Noget her i Salen eller i det andet Thing vilde modsætte sig det. Der kan jo være indtraadt forøgede Udgifter ved de forskjellige Tilsyn, der skulle føres i alle mulige Retninger, saa at Politiekassen mulig kan være i Underbalance; men man søge den rette Vej for at naae det rette Maal! og det, troer jeg, er gennem Finansloven. Lovudkastets Bestemmelser antager jeg, som jeg har anført, ville ingenlunde indskrænke Antallet af Hundene i Kjøbenhavn; men give vi ved at sanctionere Regjeringens Lovudkast dette Exempel her for Kjøbenhavn, da vil det ikke være længe, før man vil søge at udvide det overalt. Man veed jo nok, hvorledes Embedsmændene i de mindre Stæder gjerne søge at aabe efter, om jeg saa maa tillade mig at sige, det, som udgaaer fra Hovedstaden, og saaledes vil maaffee hele Landet blive beskattet, uden at der er den ringeste Grund eller Anledning dertil. — Det er ofte sagt, at den omtalte Placat ikke tillader Folk at have løsgaaende Hunde, om de ogsaa have løst Politietegn. Jeg veed tilforladeligt ikke, hvorfor man da skal løse Politietegn. I den By, hvor jeg boer, løser man Tegn til Hundene, fordi man derved troer dem sikke for at blive optagne og dræbte; men, er det ikke Tilfældet, veed jeg ikke, til hvad Nytte det er. Det forekommer mig derfor, at den høitærede Justitsminister snarere burde søge at fremkomme med et Forslag til at have de tidligere Bestemmelser, der lægge et saa svært og trykkende Baand paa Folk i Almindelighed. Det er ved denne Leilighed som ved alle, at man gaaer saa flint tilværks, at Ingen skal mærke, hvori det egentligt stikker; men jeg troer vistnok at have truffet det Rette, naar jeg siger, at Hensigten er at skaffe Politiekassen en forøget Indtægt, istedetfor at forhindre det Unde, som Lovudkastet nævner, og især de Under, som Publikum frygter ved Hundegalskab og løsgaaende Hundes Bid i Almindelighed.